

РЕШЕНИЕ

№ 35

Гр. Перник, 28.01.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 680/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Т.В.Ф. с ЕГН ***** *** срещу Заповед № 478 от 13.08.2014 година на кмета на Община Радомир, с която е наредено в срок от 7 дни от датата на влизане на настоящата заповед да бъдат премахнати незаконно поставените съоръжения: 1. Метална врата, поставена на около 2 метра от границата между УПИ VII-801 и УПИ VI-803 в посока изток и представляваща двойна метална врата – 3.10/2.00метра и оградна мрежа 0.90/2.00 метра; 2. Фургон на шейна 5.60/2.60 метра; 3. Навес до фургона 2.50/2.60 метра; 4. Барака – тръбна конструкция със стени и покрив от ламарина 2.00/2.60 метра и 5. Барака от винкели, ламарина и летви, покрита с етернитови плоскости 1.96/2.60 метра, находящи се между УПИ VI-803, X-799, IX-803, VII-801 и V-799, кв. 67, по плана на с. Друган, община Радомир, област Перник.

Жалбоподателят твърди, че заповедта не отговаря на действителното фактическо положение, като обектите не са преместваеми, а представляват строежи, съответно не се изискват разрешения за строеж. Твърди, че процесната заповед е издадена от некомпетентен орган и не отговаря на целта на закона.

В проведеното съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя адвокат А.А. *** излага подробни доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Моли съд да я отмени изцяло. Претендира присъждане на направените съдебни разноски по приложен списък.

Ответникът по жалбата кметът на община Радомир, чрез процесуалния си представител директора на дирекция „Специализирана администрация“ Р. Б. оспорва жалбата. Подробни съображения излага в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, в срока и по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Производството пред административния орган е започнало по повод постъпила жалба на 05.06.2014 година от Методи Велчов Гебрев, по повод на която е образувана преписка № 12/20.06.2014 година в община Радомир.

По повод на подадената жалба на 20.05.2014 година е извършена проверка на място и от служители на община Радомир, като констатациите са обективирани в констативен протокол № 1/,УЕД ОТ 20.05.2014 година, с който е установено наличието на преместваемите обекти /подробно описани в обжалваната заповед/.

На 24.06.2014 година е по повод образуваната преписка № 12/20.06.20014 година е съставен констативен протокол № 4/ОУД от 24.06.2014 година, от който се установява, че съгласно нотариален акт № 45, том I, нотариално дело № 119 от 1986 година, приложен по делото на лист 35, собственик на недвижим имот – парцел X-799, кв. 67, по плана на с. Друган е Т.В.Ф. /жалбоподател/, където са поставени 5 преместваеми обекта – 1. Метална врата, поставена на около 2 метра от границата между УПИ VII-801 и УПИ VI-803 в посока изток и представляваща двойна метална врата – 3.10/2.00метра и оградна мрежа 0.90/2.00 метра; 2. Фургон на шейна 5.60/2.60 метра; 3. Навес до фургона 2.50/2.60 метра; 4. Барака – тръбна конструкция със стени и покрив от ламарина 2.00/2.60 метра и 5. Барака от винкели, ламарина и летви, покрита с етернитови плоскости 1.96/2.60 метра, находящи се в улица – тупик между УПИ VI-803, X-799, IX-803, VII-801 и V-799, кв. 67, по плана на с. Друган, община Радомир, област Перник, като имота е общинска собственост /улица/ - публична общинска собственост, съответно за съоръженията няма издадени разрешения за поставяне.

Срещу съставения констативен протокол № 4/ОУД от 24.06.2014 година е постъпило в срок възражение № АБ-94-00-990 от 15.07.2014 година от настоящия жалбоподател.

С констативен протокол № 688-4/ОУА от 12.08.2014 година възражението на жалбоподателя е отхвърлено.

Със Заповед № 478 от 13.08.2014 година на кмета на Община Радомир, с която е наредено в срок от 7 дни от датата на влизане на настоящата заповед да бъдат премахнати незаконно поставените съоръжения: 1. Метална врата, поставена на около 2 метра от границата между УПИ VII-801 и УПИ VI-803 в посока изток и представляваща двойна метална врата – 3.10/2.00метра и оградна мрежа 0.90/2.00 метра; 2. Фургон на шейна 5.60/2.60 метра; 3. Навес до фургона 2.50/2.60 метра; 4. Барака – тръбна конструкция със стени и покрив от ламарина 2.00/2.60 метра и 5. Барака от винкели, ламарина и летви, покрита с етернитови плоскости 1.96/2.60 метра, находящи се между УПИ VI-803, X-799, IX-803, VII-801 и V-799, кв. 67, по плана на с. Друган, община Радомир, област

Перник на основание чл. 57, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, тъй като са поставени в чужд имот – публична общинска собственост на община Радомир и нямат издадени разрешения за поставяне от главния архитект на община Радомир.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните даденото заключение на вещото лице Д.И.Н. по допуснатата съдебно – техническа експертиза, изготвена въз основа на извършения оглед на място и приетите по делото писмени доказателства, от което се установява, че обектите /съоръженията/ са преместваеми и са поставени върху одобрена със Заповед № 84/1989 година на ОбНС Радомир улица – тупик, съответно улицата е заградена.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Процесната заповед е издадена на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, съгласно която разпоредба в 7-дневен срок от връчването на констативния акт по ал. 2 кметът на общината издава заповед за премахване на обекта. В този смисъл заповедта е издадена от компетентен орган.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са от естество да променят резултата от административното производство, обективизирано в крайния акт, издаден от кмета на община Радомир.

Оспорваната заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването на акта са спазени административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ обстоятелствата по ал. 1 на разпоредбата се установяват с констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ. Действително препис от констативен протокол № 1/УЕД от 20.05.2014 година, с който са установени преместваемите обекти не е връчен на жалбоподателя, но който констативен протокол не е по реда на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, съответно не съставлява нарушение на него. Съдебната практика обаче е константна в разбирането, че това нарушение не е съществено, тъй като упражнявайки субективното си право да обжалва заповедта за премахване пред съд, жалбоподателят разполага с процесуалната възможност да оспори с всички годни доказателствени средства констатациите по съставения акт, поради което правото му на защита не е нарушено.

Съгласно разпоредбата на чл. 56 от ЗУТ в относимата ѝ редакция върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други), въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен

с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Разпоредбата на ал. 5 постановява, че в чужди поземлени имоти разрешение за поставяне на обекти по ал. 1 се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ са алтернативно изброени в чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ. В случая органът се е позовал на две от тях - обектите са поставени без разрешение - чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и в чужд имот без правно основание - чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗУТ.

Не е спорно по делото, че за поставянето на процесните обекти не са издавани разрешения за поставянето им. Освен това от приетото и неоспорено заключението по извършената съдебно – експертизата се установи, че процесните обекти – метална врата, фургон на шейна, навес, барака – тръбна конструкция и барака не носят белезите и характеристиките на строеж, тъй като не са трайно прикрепени към терена.

От представения по делото нотариален акт № 45, том I, нотариално дело № 119 от 1986 година се установява, че жалбоподателя е придобил правото на собственост върху парцел X, планоснимачен № 799, в квартал 67А, незастроено дворно място от 900 кв.м.при съседи: улица, В. С. М., К. К и от двете страни блок на АПК, съответно поставените обекти са върху съществуващата улица т.е. върху публична общинска собственост без правно основание за заемане на терена.

Установяването на наличието на само едното от посочените основания на т. 1 или на т. 3 на чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ към момента на издаването на оспорената заповед /чл. 142, ал. 1 от АПК/ е достатъчно да обуслови материалната ѝ законосъобразност.

С оглед това настоящия съдебен състав намира, че са осъществени приложенияте от органа правни основания и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Оспореният акт съответства и на целта на закона. Целта на акта съответства на целта, обективизирана в правната норма - недопускане държането на обекти чл. 56, ал. 1 от ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал.1 ЗУТ за тяхното премахване.

С оглед изложеното, като извърши проверката по чл. 168, ал.1 на всички основания по чл. 146 АПК, настоящия съдебен състав намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя адвокат А.А. *** за присъждане на направените съдебни разноски следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора направеното искане от процесуалния представител на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение следва да се уважи, като жалбоподателя заплати сумата от 600 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т.В.Ф. с ЕГН ***** *** срещу Заповед № 478 от 13.08.2014 година на кмета на Община Радомир, с която е наредено в срок от 7 дни от датата на влизане на настоящата заповед да бъдат премахнати незаконно поставените съоръжения: 1. Метална врата, поставена на около 2 метра от границата между УПИ VII-801 и УПИ VI-803 в посока изток и представляваща двойна метална врата – 3.10/2.00метра и оградна мрежа 0.90/2.00 метра; 2. Фургон на шейна 5.60/2.60 метра; 3. Навес до фургона 2.50/2.60 метра; 4. Барака – тръбна конструкция със стени и покрив от ламарина 2.00/2.60 метра и 5. Барака от винкели, ламарина и летви, покрита с етернитови плоскости 1.96/2.60 метра, находящи се между УПИ VI-803, X-799, IX-803, VII-801 и V-799, кв. 67, по плана на с. Друган, община Радомир, област Перник, като неоснователна.

ОСЪЖДА Т.В.Ф. с ЕГН ***** *** да заплати на община Радомир направените съдебни разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 215, ал.7 от ЗУТ.

Съдия: /п/